

ІЗОМЕТРИЧНІСТЬ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПРОСТОРІВ З РІЗНИМ ЧИСЛОМ ЗМІННИХ

The spaces of real functions of $n+k$ variables are constructed which are isometric to spaces of real functions given in n -dimensional Euclidean space. Some properties and examples of delta-like kernels are described which are used when constructing isometric spaces of functions with various number of variables. The statements are proved enabling one to construct delta-like kernels with many variables by using delta-like kernels with less number of variables.

Побудовані простори дійсних функцій від $n+k$ змінних, ізометричні просторам дійсних функцій, заданих на n -вимірному евклідовому просторі. Наведені деякі властивості і приклади дельтаподібних ядер, за допомогою яких будуються ізометричні простори функцій з різним числом змінних.

Доведені твердження, які дають можливість будувати дельтаподібні ядра з багатьма змінними, використовуючи дельтаподібні ядра з меншим числом змінних.

Відомо, що не всі результати з наближення функцій однієї змінної автоматично переносяться на відповідні наближення функцій n , $n \geq 2$, змінних. В зв'язку з цим виникає задача про рівність деяких апроксимаційних характеристик для функцій і класів функцій однієї змінної відповідним апроксимаційним характеристикам для функцій і класів функцій n змінних. Знаходження апроксимаційних характеристик зводиться до встановлення віддалей між двома елементами, класами елементів або даним елементом і заданим класом елементів. Тому для розв'язання цієї задачі для функцій і класів функцій з різним числом змінних достатньо ізометрично відобразити простори функцій n змінних у простори функцій $n+k$ змінних. Результати про ізометричність функціональних просторів з різним числом змінних одержані тільки для просторів комплекснозначних функцій. Відомо (див., наприклад, [1, с. 86; 2, с. 92, 111; 3, с. 64, 94; 4, с. 24, 29]), що простори комплекснозначних функцій, визначених у верхній півплощі, ізометричні просторам комплекснозначних функцій, визначених на всій дійсній осі, і простори комплекснозначних функцій, визначених на однічному полікурузі, ізометричні просторам комплекснозначних функцій, заданих на межі цього полікуруга — одиничному торі.

В цій статті побудовані простори функцій $n+k$ змінних, ізометричні просторам дійсних функцій, заданих на дійсному n -вимірному евклідовому просторі. Деякі з побудованих просторів співпадають з підпросторами розв'язків рівняння Лапласа, теплопровідності, їх узагальнень та систем цих рівнянь. Тому величини апроксимаційних характеристик у підпросторах розв'язків цих рівнянь і систем рівні величинам відповідних апроксимаційних характеристик у просторах дійсних функцій, які відомі або можуть бути знайдені методами теорії наближення функцій.

Нехай

$$xy = \sum_{i=1}^n x_i y_i$$

— скалярний добуток векторів $x = (x_1, \dots, x_n)$ і $y = (y_1, \dots, y_n)$ у дійсному евклідовому просторі E^n ,

$$\|x\| = \left(\sum_{i=1}^n x_i^2 \right)^{1/2}$$

— норма вектора x , $\pi^n = [-\pi, \pi]^n$ — n -вимірний куб у просторі E^n .

Позначимо через $C^n, L_\infty^n, L_p^n, \hat{L}_p^n$ простори дійсних функцій, заданих на E^n ,

відповідно неперервних і обмежених, істотно обмежених і вимірних з нормами

$$\|f\|_{C^n} = \sup_{x \in E^n} |f(x)|, \quad \|f\|_{\tilde{\omega}^n} = \sup_{x \in E^n} \text{vrai} |f(x)|, \quad (1)$$

$$\|f\|_{\tilde{p}^n} =$$

$$= \left(\int_{-\infty}^{\infty} \left(\dots \left(\int_{-\infty}^{\infty} \left(\int_{-\infty}^{\infty} |f(x_1, x_2, \dots, x_n)|^{p_1} dx_1 \right)^{p_2/p_1} dx_2 \right)^{p_3/p_2} \dots \right)^{p_n/p_{n-1}} dx_n \right)^{\frac{1}{p_n}}, \quad (2)$$

$$\|f\|_{\tilde{p}^n} = \sup_{a_n \in E} \left(\int_{a_n}^{a_n+2\pi} \left(\dots \sup_{a_2 \in E} \left(\int_{a_2}^{a_2+2\pi} \left(\sup_{a_1 \in E} \int_{a_1}^{a_1+2\pi} |f(x_1, x_2, \dots, x_n)|^{p_1} dx_1 \right)^{p_2/p_1} dx_2 \right)^{p_3/p_2} \dots \right)^{p_n/p_{n-1}} dx_n \right)^{\frac{1}{p_n}}, \quad (3)$$

$\tilde{C}^n, \tilde{L}_{\infty}^n, \tilde{L}_p^n$ — простори дійсних функцій, заданих на $\pi^n = [-\pi, \pi]^n$, 2π -періодичних по кожній змінній, відповідно неперервних, істотно обмежених і вимірних з нормами

$$\|f\|_{\tilde{C}^n} = \sup_{x \in \pi^n} |f(x)|, \quad \|f\|_{\tilde{\omega}^n} = \sup_{x \in \pi^n} \text{vrai} |f(x)|, \quad (4)$$

$$\|f\|_{\tilde{p}^n} =$$

$$= \left(\int_{-\pi}^{\pi} \left(\dots \left(\int_{-\pi}^{\pi} \left(\int_{-\pi}^{\pi} |f(x_1, x_2, \dots, x_n)|^{p_1} dx_1 \right)^{p_2/p_1} dx_2 \right)^{p_3/p_2} \dots \right)^{p_n/p_{n-1}} dx_n \right)^{\frac{1}{p_n}}, \quad (5)$$

де $\bar{1} = (1, \dots, 1) \leq \bar{p} = (p_1, \dots, p_n) < \bar{\infty} = (\infty, \dots, \infty)$ і остання нерівність означає, що $1 \leq p_i < \infty, i = \bar{1}, \bar{n}$. З означення (1) – (5) випливає, що $\tilde{C}^n \subset C^n \subset L_{\infty}^n \subset L_p^n \subset \tilde{L}_p^n, \tilde{C}^n \subset \tilde{L}_{\infty}^n \subset L_{\infty}^n$. Якщо $\bar{p} = (p, \dots, p)$, то простори $\tilde{L}_p^n, L_p^n, \tilde{L}_p^n$ та їх норми будемо відповідно позначати $\hat{L}_p^n, L_p^n, \tilde{L}_p^n$ та $\|f\|_{\hat{p}^n}, \|f\|_{p^n}, \|f\|_{\tilde{p}^n}$. Якщо $n = 1$, то індекс n будемо опускати.

Нехай нерівність $\bar{y} \geq \bar{0}$ означає, що координати вектора \bar{y} невід'ємні, а $\bar{y} > \bar{0}$, що, крім того, хоча б одна з них додатна,

$$\Pi_{n,k}^+ = \{(x, \bar{y}) \in E^{n+k} : (\bar{y} > 0)\}, \quad \bar{\Pi}_{n,k}^+ = \{(x, \bar{y}) \in E^{n+k} : (\bar{y} \geq 0)\} \quad (6)$$

— підмножини простору E^{n+k} ; X^n — один з просторів $C^n, L_{\infty}^n, L_p^n, \tilde{L}_p^n; \tilde{X}^n$ — один з просторів $\tilde{C}^n, \tilde{L}_{\infty}^n, \tilde{L}_p^n; X^n M_k, \tilde{X}^n M_k$ і $X^n \overline{M}_k, \tilde{X}^n \overline{M}_k$ — простори дійсних функцій $f(x, y)$, визначених відповідно на $\Pi_{n,k}^+$ і $\bar{\Pi}_{n,k}^+$ з нормами

$$\|f\|_{X^n M_k} = \sup_{\bar{y} > 0} \|f(x, \bar{y})\|_{X_n}, \quad \|f\|_{\tilde{X}^n M_k} = \sup_{\bar{y} > 0} \|f(x, \bar{y})\|_{\tilde{X}_n}, \quad (7)$$

$$\|f\|_{X^n \overline{M}_k} = \sup_{\bar{y} \geq 0} \|f(x, \bar{y})\|_{X_n}, \quad \|f\|_{\tilde{X}^n \overline{M}_k} = \sup_{\bar{y} \geq 0} \|f(x, \bar{y})\|_{\tilde{X}_n}. \quad (8)$$

Нехай далі $Q_a^n = [-a, a]^n \subset E^n$ — n -вимірний куб у просторі E^n , $I_{\bar{y}^k}^n(x) = I(x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_k) \in L_1^n M_k = L^n M_k$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) = \tilde{K}(x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_k) \in \tilde{L}_1^n M_k = \tilde{L}^n M_k$ — дельтаподібні ядра такі, що при кожному $\bar{y} > \bar{0}$, $\eta > 0$ і $0 < \Delta < \pi$ справедливі рівності

$$\int_{E^n} I_{\bar{y}^k}^n(x) dx = 1 = \int_{\pi^n} \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) dx, \quad (9)$$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \int_{E^n \setminus Q_\eta^n} \left| I_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx = \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \int_{\pi^n \setminus Q_\Delta^n} \left| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx = 0. \quad (10)$$

Рівності (10), внаслідок довільності η і Δ , рівносильні рівностям

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \int_{|x| > \eta} \left| I_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx = \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \int_{\Delta < |x| \leq \pi} \left| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx = 0. \quad (11)$$

Якщо $I_{\bar{y}^k}^n(x) \geq 0$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) \geq 0$ — невід'ємні дельтаподібні ядра, то з (9) і означення (7) норм у просторах $L^n M_k$ і $\tilde{L}^n M_k$ маємо

$$\left\| I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L^n M_k} = \int_{E^n} I_{\bar{y}^k}^n(x) dx = 1 = \left\| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\tilde{L}^n M_k} = \int_{\pi^n} \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x) dx. \quad (12)$$

Позначимо через

$$\left\{ X^N * I_{\bar{y}^k}^n \right\} = \left\{ u(x, y) = \left(f * I_{\bar{y}^k}^n \right)(x) = \int_{E^n} f(x-t) I_{\bar{y}^k}^n(t) dt : (f \in X^n) \right\}, \quad (13)$$

$$\left\{ \tilde{X}^N * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\} = \left\{ \tilde{u}(x, y) = \left(\tilde{f} * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right)(x) = \int_{\pi^n} \tilde{f}(x-t) \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(t) dt : (\tilde{f} \in \tilde{X}^n) \right\}, \quad (14)$$

$$\left\{ \overline{X^N * I_{\bar{y}^k}^n} \right\} = \left\{ v(x, y) = \begin{cases} \left(f * I_{\bar{y}^k}^n \right)(x), & \bar{y} > \bar{0}, \\ f(x), & \bar{y} = \bar{0} \end{cases} : (f \in X^n) \right\}, \quad (15)$$

$$\left\{ \overline{\tilde{X}^N * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\} = \left\{ \overline{v}(x, y) = \begin{cases} \left(\tilde{f} * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right)(x), & \bar{y} > \bar{0}, \\ \tilde{f}(x), & \bar{y} = \bar{0} \end{cases} : (\tilde{f} \in \tilde{X}^n) \right\} \quad (16)$$

простори згорток з дельтаподібними ядрами $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$, де X^n — один з просторів C^n , L_∞^n , L_p^n , \hat{L}_p^n , а \tilde{X}^n — один з просторів \tilde{C}^n , \tilde{L}_∞^n , \tilde{L}_p^n .

Сформулюємо деякі допоміжні твердження для норм. Можна довести, що норми просторів X^n і \tilde{X}^n інваріантні відносно зсуву, тобто для кожного вектора $a \in E^n$ справедливі рівності

$$\|f(x+a)\|_{X^n} = \|f(x)\|_{X^n}, \quad \|f(x+a)\|_{\tilde{X}^n} = \|f(x)\|_{\tilde{X}^n}.$$

Для норм простору $L_{\bar{p}}^n$ (див., наприклад, [5, с. 22, 23]) виконується узагальнена нерівність Мінковського

$$\left\| \int_{E^k} f(\cdot, t) dt \right\|_{\bar{p}^n} \leq \int_{E^k} \|f(\cdot, t)\|_{\bar{p}^n} dt. \quad (17)$$

Аналогічно можна встановити, що така нерівність виконується і для норм просторів X^n і \tilde{X}^n , тобто

$$\begin{aligned} \left\| \int_{E^k} f(\cdot, t) dt \right\|_{X^n} &\leq \int_{E^k} \|f(\cdot, t)\|_{X^n} dt, \\ \left\| \int_{\pi^k} f(\cdot, t) dt \right\|_{\tilde{X}^n} &\leq \int_{\pi^k} \|f(\cdot, t)\|_{\tilde{X}^n} dt. \end{aligned} \quad (18)$$

Відомо (див., наприклад, [5, с. 14]), що при $\bar{1} = (1, \dots, 1) \leq \bar{p} = (p_1, \dots, p_n) < \infty = (\infty, \dots, \infty)$ кожна функція f з простору $L_{\bar{p}}^n$ неперервна в цілому в цьому просторі. Аналогічно можна встановити, що якщо X^n — один з просторів C_r^n або $L_{\bar{p}}^n$, а \tilde{X}^n — один з просторів \tilde{C}^n або $\tilde{L}_{\bar{p}}^n$ і $\bar{1} \leq \bar{p} < \infty$, то кожна функція $f \in X^n$ і $\tilde{f} \in \tilde{X}^n$ неперервна в цілому в цих просторах, тобто для кожного $\varepsilon > 0$ знайдеться $\delta(\varepsilon) > 0$ таке, що для кожного $|t| < \delta(\varepsilon)$ справедливі нерівності

$$\|f(x+t) - f(x)\|_{X^n} < \varepsilon, \quad \|\tilde{f}(x+t) - \tilde{f}(x)\|_{\tilde{X}^n} < \varepsilon, \quad (19)$$

де $C^n \supset C_r^n$ — підпростір рівномірно неперервних функцій простору C^n .

Доведемо, що простори згорток (13) – (16) є підпросторами відповідно просторів $X^n M_k$, $\tilde{X}^n M_k$, $X^n \overline{M}_k$, $\tilde{X}^n \overline{M}_k$. З (13), (14), використовуючи (18) і інваріантність норм просторів X^n і \tilde{X}^n відносно зсуву, маємо

$$\begin{aligned} \|u(x, y)\|_{X^n M_k} &= \sup_{\bar{y} > \bar{0}} \left\| \int_{E^n} I_{\bar{y}^k}^n(t) f(x-t) dt \right\|_{X^n} \leq \\ &\leq \sup_{\bar{y} > \bar{0}} \int_{E^n} \left| I_{\bar{y}^k}^n(t) \right| \|f(x-t)\|_{X^n} dt = \left\| I_{\bar{y}^k}^n(t) \right\|_{\bar{1}^n M_k} \|f\|_{X^n}, \end{aligned} \quad (20)$$

$$\|\tilde{u}(x, y)\|_{\tilde{X}^n M_k} \leq \sup_{\bar{y} > \bar{0}} \int_{\pi^n} \left| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(t) \right| \|\tilde{f}(x-t)\|_{\tilde{X}^n} dt = \left\| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(t) \right\|_{\bar{1}^n M_k} \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (21)$$

З (15), (16), використовуючи (8) та (20), (21), одержуємо

$$\|f\|_{X^n} \leq \|v(x, y)\|_{X^n \overline{M}_k} = \max \left\{ \left\| f * I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{X^n M_k}, \|f\|_{X^n} \right\} \leq \left\| I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\bar{1}^n M_k} \|f\|_{X^n}, \quad (22)$$

$$\|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n} \leq \|\tilde{v}(x, y)\|_{\tilde{X}^n \overline{M}_k} = \max \left\{ \left\| \tilde{f} * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\tilde{X}^n M_k}, \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n} \right\} \leq \left\| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\bar{1}^n M_k} \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (23)$$

З (20) – (23) випливає

$$\begin{aligned} \left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\} &\subset X^n M_k, \quad \left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\} \subset \tilde{X}^n M_k, \\ \left\{ \overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\} &\subset X^n \overline{M}_k, \quad \left\{ \overline{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\} \subset \tilde{X}^n \overline{M}_k. \end{aligned}$$

Справедливе наступне твердження.

Лема 1. Нехай $I_{\bar{y}^k}^n(x)$, $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ — відповідно неперіодичне та 2π -періодичне по кожній змінній дельтаподібні ядра. Якщо X^n — один з просторів C_r^n

або $L_{\bar{p}}^n$, а \tilde{X}^n — один з просторів \tilde{C}^n або $\tilde{L}_{\bar{p}}^n$ і $1 \leq \bar{p} < \infty$, то для кожної функції $f \in X^n$ і $\tilde{f} \in \tilde{X}^n$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \|I_{\bar{y}^k}^n * f\|_{X^n} = \|f\|_{X^n}, \quad (24)$$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \|\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n * \tilde{f}\|_{\tilde{X}^n} = \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (25)$$

Доведення. Використовуючи (7), (8) і інваріантність норми простору X^n відносно зсуву, маємо

$$\begin{aligned} \|I_{\bar{y}^k}^n * f - f\|_{X^n} &= \left\| \int_{E^n} I_{\bar{y}^k}^n(t)(f(x-t) - f(x))dt \right\|_{X^n} \leq \\ &\leq \int_{|t| \leq \eta} |I_{\bar{y}^k}^n(t)| \|f(x-t) - f(x)\|_{X^n} dt + \\ &+ \int_{|t| > \eta} |I_{\bar{y}^k}^n(t)| \|f(x-t) - f(x)\|_{X^n} dt \leq \\ &\leq \|I_{\bar{y}^k}^n(t)\|_{1^n M_k} \sup_{|t| \leq \eta} \|f(x-t) - f(x)\|_{X^n} + \\ &+ 2\|f\|_{X^n} \int_{|t| > \eta} |I_{\bar{y}^k}^n(t)| dt = \omega_{X^n}(f, \eta) \|I_{\bar{y}^k}^n\|_{1^n M_k} + 2\|f\|_{X^n} \int_{|t| > \eta} |I_{\bar{y}^k}^n(t)| dt, \end{aligned} \quad (26)$$

де $\omega_{X^n}(f, \eta)$ — модуль неперервності функції f у просторі X^n .

Якщо простір X^n задовольняє умови леми 1, то на підставі (19) $\lim_{\eta \rightarrow 0} \omega_{X^n}(f, \eta) = 0$. Тому з (26), використовуючи (11), одержуємо

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \|I_{\bar{y}^k}^n * f - f\|_{X^n} = 0. \quad (27)$$

З (27) випливає (24). Рівність (25) доводиться аналогічно. Лему 1 доведено.

Зауважимо, що рівність $\lim_{\eta \rightarrow 0} \omega_{X^n}(f, \eta) = 0$ справедлива не для всіх функцій

з простору $C \setminus C_r$ і \tilde{L}_∞ . Справедливе наступне твердження.

Теорема 1. Нехай $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ неперіодичне, а $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ — 2π -періодичне по кожній змінній дельтаподібне ядро, і, її і v , \tilde{v} — довільні функції, які належать відповідно просторам $\{X^n * I_{\bar{y}^k}^n\}$, $\{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n\}$, $\{\overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n}\}$ і $\{\overline{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n}\}$.

A. Якщо X^n — один із просторів C^n , L_∞^n , $L_{\bar{p}}^n$, $\tilde{L}_{\bar{p}}^n$, а \tilde{X}^n — один із просторів \tilde{C}^n , \tilde{L}_∞^n , $\tilde{L}_{\bar{p}}^n$, $1 \leq \bar{p} < \infty$, то простори згорток $\{\overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n}\}$ і $\{\overline{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n}\}$ ізоморфні відповідно просторам X^n і \tilde{X}^n і справедливі нерівності (22), (23).

B. Якщо X^n — один із просторів C_r^n або $L_{\bar{p}}^n$, а \tilde{X}^n — один із просторів \tilde{C}^n або $\tilde{L}_{\bar{p}}^n$, $1 \leq \bar{p} < \infty$, то простори згорток $\{X^n * I_{\bar{y}^k}^n\}$ і $\{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n\}$ ізоморфні відповідно просторам X^n і \tilde{X}^n і

$$\|f\|_{X^n} \leq \|I_{\bar{y}^k}^n * f\|_{X^n M_k} \leq \|I_{\bar{y}^k}^n\|_{1^n M_k} \|f\|_{X^n}, \quad (28)$$

$$\|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n} \leq \left\| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n * \tilde{f} \right\|_{\tilde{X}^n M_k} \leq \left\| \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\tilde{X}^n M_k} \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (29)$$

Нехай, крім цього, дельтаподібні ядра $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємні. Якщо виконується умова А, то простори згорток $\left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ і $\left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізометричні відповідно просторам X^n і \tilde{X}^n і

$$\|v(x, y)\|_{X^n \overline{M}_k} = \|f\|_{X^n}, \quad \|\tilde{v}(x, y)\|_{\tilde{X}^n \overline{M}_k} = \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (30)$$

Якщо ж виконуються умови В, то простори згорток $\left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ і $\left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізометричні відповідно просторам X^n і \tilde{X}^n і

$$\|u(x, y)\|_{X^n M_k} = \|f\|_{X^n}, \quad \|\tilde{u}(x, y)\|_{\tilde{X}^n M_k} = \|\tilde{f}\|_{\tilde{X}^n}. \quad (31)$$

Доведення. Нерівності (22), (23) для норм були встановлені раніше. Нехай відображення простору X^n у простір згорток $\left\{ \overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ задається співвідношенням (15). З (15) випливає, що це відображення є лінійним. Тому для доведення ізоморфізму просторів $\left\{ \overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ і X^n достатньо показати, що для кожного образу $v(x, y) \in \left\{ \overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ існує єдиний прообраз $f \in X^n$. Припустимо, що існує ще одна функція $f_1 \in X^n$ така, що

$$v(x, y) = \begin{cases} \left(f_1 * I_{\bar{y}^k}^n \right)(x), & \bar{y} > \bar{0}; \\ f_1(x), & \bar{y} = \bar{0}. \end{cases} \quad (32)$$

З означення (8) норми у просторі $X^n \overline{M}_k$ і з (15), (32) випливає, що майже при всіх дійсних x справедлива рівність $f_1(x) = f(x)$. Значить, згідно з означенням рівності елементів у просторі X^n , $f_1(x) = f(x)$ і відображення, яке задається в (15), ізоморфне.

Аналогічно доводиться, що простір $\left\{ \overline{\tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ ізоморфний простору \tilde{X}^n .

Нехай відображення простору X^n у простір $\left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ задається співвідношенням (13). З (13), внаслідок дистрибутивності операції згортки відносно додавання, випливає, що це відображення є лінійним. Припустимо, що існує ще одна функція $f_1 \in X^n$ така, що справедливе (13) при заміні f на f_1 . З (13) маємо

$$\left((f - f_1) * I_{\bar{y}^k}^n \right)(x) = 0. \quad (33)$$

Якщо для простору X^n виконуються умови В, то за лемою 1 виконується (24). З (20), (24) випливає (28). Нерівність (29) доводиться аналогічно. З (28), (33) випливає

$$\|f - f_1\|_{X^n} \leq \left\| (f - f_1) * I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{X^n M_k} = 0. \quad (34)$$

Якщо $X^n = C_r^n$, то з (34) випливає, що для всіх дійсних x

$$f_1(x) = f(x). \quad (35)$$

Якщо ж $X^n = L_{\bar{p}}^n$, то (35) справедлива майже для всіх дійсних x . З (35), враховуючи означення рівності функцій у просторах C_r^n і $L_{\bar{p}}^n$, випливає, що $f_1 = f$ і простір $\left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізоморфний простору X^n . Аналогічно встановлюємо, що простір $\left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізоморфний простору \tilde{X}^n .

Нехай ядра $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємні. Тоді з (12) та (22), (23), (28), (29) випливають (30), (31). Значить, норми образів рівні нормам прообразів. Отже, внаслідок ізоморфізму, при виконанні умови А простори $\left\{ \overline{X^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ і $\left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$, або при виконанні умови В простори $\left\{ X^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ і $\left\{ \tilde{X}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізометричні відповідно просторам X^n і \tilde{X}^n , і теорему 1 доведено.

Відмітимо, що у випадку ізоморфізму нерівності (22), (23), (28), (29) можуть бути використані для оцінки знизу і зверху норм образів через норми прообразів. Оскільки відповідні підпростори ізоморфних або ізометричних просторів відповідно ізоморфні або ізометричні, то з теореми 1 випливає наступне твердження.

Наслідок 1. Нехай $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ — неперіодичне, а $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ — 2π -періодичне по кожній змінній дельтаподібне ядро, $X^n \supset U^n$ і $\tilde{X}^n \supset \tilde{U}^n$ — довільні підпростори простору X^n і \tilde{X}^n , u, \tilde{u}, v і \tilde{v} — довільні функції, які належать відповідно підпросторам $\left\{ U^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$, $\left\{ \tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$, $\left\{ \overline{U^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ і $\left\{ \overline{\tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\}$.

Якщо для просторів X^n і \tilde{X}^n виконується умова А, то підпростори згорток $\left\{ \overline{U^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ і $\left\{ \overline{\tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ ізоморфні відповідно підпросторам U^n і \tilde{U}^n , і виконуються нерівності (22), (23). Якщо ж для просторів X^n і \tilde{X}^n виконується умова В, то підпростори згорток $\left\{ U^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ і $\left\{ \tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізоморфні відповідно підпросторам U^n і \tilde{U}^n , і справедливі нерівності (28), (29).

Нехай, крім того, дельтаподібні ядра $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємні. Тоді при виконанні умови А підпростори згорток $\left\{ \overline{U^n * I_{\bar{y}^k}^n} \right\}$ і $\left\{ \overline{\tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n} \right\}$, або при виконанні умови В підпростори згорток $\left\{ U^n * I_{\bar{y}^k}^n \right\}$ і $\left\{ \tilde{U}^n * \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n \right\}$ ізометричні відповідно підпросторам U^n і \tilde{U}^n і справедливі рівності (30), (31).

Відмітимо, що лема 1, теорема 1 і наслідок 1 справедливі для просторів функцій і дельтаподібних ядер, визначених на множині

$$E^n \times M_k = \{(x, y) : (x \in E^n) \wedge (y \in M_k \subset E^k)\}.$$

Для наведення прикладів ізоморфних ізометричних просторів достатньо, за наслідком 1, навести приклади дельтаподібних ядер. Доведемо твердження, за допомогою яких можна будувати дельтаподібні ядра.

Лема 2. Нехай функція $I(x) \in L^n$,

$$\int\limits_{E^n} I(x) dx = 1, \quad (36)$$

функції $\varphi_i(\bar{y}) = \varphi(y)$, $i = \overline{1, n}$, додатні на множині $\Pi_{0,k}^+ = \{\bar{y} \in E^k : (\bar{y} > \bar{0})\}$ і

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \varphi_i(\bar{y}) = 0. \quad (37)$$

Тоді функція

$$\Phi_{\bar{y}^k}^n(x) = \left(\prod_{i=1}^n \varphi_i(y) \right)^{-1} I\left(\frac{x_1}{\varphi_1(y)}, \dots, \frac{x_n}{\varphi_n(y)}\right) \quad (38)$$

є дельтаподібним ядром.

Доведення. Позначимо через

$$Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n = \left[-\frac{\eta}{\varphi_1(y)}, \frac{\eta}{\varphi_1(y)} \right] \times \dots \times \left[-\frac{\eta}{\varphi_n(y)}, \frac{\eta}{\varphi_n(y)} \right] \subset E^n \quad (39)$$

n -вимірний паралелепіпед у просторі E^n . З (38), використовуючи заміну змінних, (36), (39) і враховуючи, що функції $\varphi_i(y)$ додатні на $\Pi_{0,k}^+$, маємо

$$\int_{E^n} \Phi_{\bar{y}^k}^n(x) dx = \int_{E^n} I(u) du = 1, \quad (40)$$

$$\int_{E^n} |\Phi_{\bar{y}^k}^n(x)| dx = \int_{E^n} |I(u)| du = \|I\|_{1^n}, \quad (41)$$

$$\int_{E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n} |\Phi_{\bar{y}^k}^n(x)| dx = \int_{E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n} |I(u)| du. \quad (42)$$

Оскільки функція $I(x) \in L^n$, то $\|I\|_{1^n} < \infty$. Тому з (42), використовуючи (37), (39) і додатність функцій $\varphi_i(y)$ на $\Pi_{0,k}^+$, одержуємо

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+\bar{0}} \int_{E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n} |\Phi_{\bar{y}^k}^n(x)| dx = 1. \quad (43)$$

З (40), (41), (43) випливає, що функція $\Phi_{\bar{y}^k}^n(x)$ є дельтаподібним ядром, і лему 2 доведено.

Відмітимо, що дельтаподібні ядра

$$\Phi_{\bar{y}^k}^n(x) = \frac{1}{y^n} I\left(\frac{x_1}{y}, \dots, \frac{x_n}{y}\right)$$

використовувались в [6, с. 17].

Відомо [6, с. 12 – 14, 16; 7, с. 149, 150], що для функцій

$$\begin{aligned} P(x) &= \frac{\Gamma((n+1)/2)\pi^{-(n+1)/2}}{(1+|x|^2)^{(n+1)/2}} = F^{-1}(e^{-|u|})(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-|u|} e^{-iux} du = \\ &= \frac{1}{\pi^n} \int_0^\infty \dots \int_0^\infty e^{-(u_1^2 + \dots + u_n^2)^{1/2}} \prod_{i=1}^n \cos u_i x_i du_1 \dots du_n, \end{aligned} \quad (44)$$

$$W(x) = (4\pi)^{-n/2} e^{-|x|^2/4} = F^{-1}(e^{-|u|^2})(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-|u|^2} e^{-iux} du, \quad (45)$$

$$F(x) = \frac{1}{2\pi} \left(\frac{\sin(x/2)}{x/2} \right)^2 = F^{-1}(\varphi_1(|u|))(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-1}^1 (1-|u|) e^{-iux} du, \quad (46)$$

де

$$F^{-1}(\varphi)(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{E^n} \varphi(u) e^{-iux} du \quad (47)$$

— обернене перетворення Фур'є функції $\varphi(u)$, $\Gamma(\alpha)$ — гамма-функція Ейлера, справедлива рівність (36).

З (44) – (46) після заміни змінних внаслідок леми 2 випливає, що функції

$$\begin{aligned} P_{\varphi(\bar{y})}^n(x) &= \varphi^{-n}(\bar{y}) P\left(\frac{x}{\varphi(\bar{y})}\right) = \frac{\varphi(\bar{y}) \Gamma((n+1)/2) \pi^{-(n+1)/2}}{(\varphi^2(\bar{y}) + |x|^2)^{(n+1)/2}} = \\ &= \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-\varphi(\bar{y})|u|} e^{-iux} du = \frac{1}{\pi^n} \int_0^\infty \dots \int_0^\infty e^{-\varphi(\bar{y}) \left(\sum_{i=1}^n u_i^2 \right)^{1/2}} \prod_{i=1}^n \cos u_i x_i du_1 \dots du_n, \end{aligned} \quad (48)$$

$$\begin{aligned} W_{\varphi(\bar{y})}^n(x) &= (\varphi(\bar{y}))^{-n/2} W\left((\varphi(\bar{y}))^{-n/2} x\right) = (4\pi\varphi(\bar{y}))^{-n/2} e^{-|x|^2/4\varphi(\bar{y})} = \\ &= \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-\varphi(\bar{y})|u|^2} e^{-iux} du = \frac{1}{\pi^n} \int_0^\infty \dots \int_0^\infty e^{-\varphi(\bar{y}) \sum_{i=1}^n u_i^2} \prod_{i=1}^n \cos u_i x_i du_1 \dots du_n. \end{aligned} \quad (49)$$

$$\begin{aligned} F_{\varphi(\bar{y})}(x) &= \varphi^{-1}(\bar{y}) F(\varphi^{-1}(\bar{y})x) = (2\pi\varphi(\bar{y}))^{-1} \left(\frac{\sin(x/2\varphi(\bar{y}))}{x/2\varphi(\bar{y})} \right)^2 = \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\varphi^{-1}(\bar{y})}^{\varphi^{-1}(\bar{y})} (1 - \varphi(\bar{y})|t|) e^{-itx} dt = \frac{1}{\pi} \int_0^{\varphi^{-1}(\bar{y})} (1 - \varphi(\bar{y})t) \cos tx dt \end{aligned} \quad (50)$$

є відповідно дельтаподібними узагальненими ядрами Абеля – Пуассона, Гаусса – Вейєрштрасса і Фейєра.

Лема 3. Згортка двох дельтаподібних ядер є дельтаподібним ядром.

Доведення. Нехай $(I^1)_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $(I^2)_{\bar{y}^k}^n(x)$ — довільні дельтаподібні ядра, визначені на $\Pi_{n,k}^+$ (6). Використовуючи означення (7) норми у просторі $L_1^n M_k = L^n M_k$, узагальнену нерівність Мінковського (17) і інваріантність норми відносно зсуву, одержуємо

$$\begin{aligned} \left\| (I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L_1^n M_k} &= \sup_{\bar{y} > \bar{0}} \left\| \int_{E^n} (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) (I^2)_{\bar{y}^k}^n(x-t) dt \right\|_{L_1^n} \leq \\ &\leq \sup_{\bar{y} > \bar{0}} \int_{E^n} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| \left\| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(x-t) \right\|_{L_1^n} dt \leq \left\| (I^1)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L_1^n M_k} \left\| (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L_1^n M_k}. \end{aligned} \quad (51)$$

Оскільки $(I^1)_{\bar{y}^k}^n(x)$ — дельтаподібні ядра, то

$$\left\| (I^i)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L_1^n M_k} < \infty, \quad i = 1, 2.$$

Тому з (51) випливає, що функція $((I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n)(x)$ належить простору $L^n M_k$ і функція $(I^1)_{\bar{y}^k}^n(x) (I^2)_{\bar{y}^k}^n(x-t)$ абсолютно інтегровна на E^{2n} . Використовуючи теорему Фубіні про заміну порядку інтегрування, заміну змінних і (9), маємо

$$\int_{E^n} ((I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n)(x) dx = \int_{E^n} (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) dt \int_{E^n} (I^2)_{\bar{y}^k}^n(u) du = 1, \quad (52)$$

а при довільному $\eta > 0$ одержуємо

$$\begin{aligned}
& \int_{|x|>\eta} \left| \left((I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right)(x) \right| dx \leq \int_{E^n} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| \left(\int_{|x|>\eta} \left| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(x-t) \right| dx \right) dt \leq \\
& \leq \int_{E^n} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| \left(\int_{|u|>\eta-|t|} \left| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(u) \right| du \right) dt \leq \\
& \leq \int_{|t|<\eta/2} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| dt \int_{|u|>\eta/2} \left| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(u) \right| du + \\
& + \int_{|t|\geq\eta/2} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| dt \int_{E^n} \left| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(u) \right| du \leq \\
& \leq \left\| (I^1)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L^n M_k} \int_{|u|>\eta/2} \left| (I^2)_{\bar{y}^k}^n(u) \right| du + \\
& + \left\| (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{L^n M_k} \int_{|t|>\eta/2} \left| (I^1)_{\bar{y}^k}^n(t) \right| dt. \tag{53}
\end{aligned}$$

З (11), (53) випливає, що для довільного $\eta > 0$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0} + \bar{0}} \int_{|x|>\eta} \left| \left((I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right)(x) \right| dx = 0, \tag{54}$$

а з (51), (52), (54) — що функція $\left((I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right)(x)$ — дельтаподібне ядро. Лему 3 доведено.

Наслідок 2. Згортка двох невід'ємних дельтаподібних ядер є невід'ємним дельтаподібним ядром.

Лема 3 і наслідок 2 дають можливість будувати дельтаподібні ядра, які не можна побудувати, використовуючи тільки лему 2.

За теоремою Планшереля (див., наприклад, [8, с. 180]), для кожної функції $\varphi \in L_2^n$ справедливі формули обертання, тобто майже для всіх $x \in E^n$ справедлива рівність

$$F(F^{-1}(\varphi))(x) = F^{-1}(F(\varphi))(x) = \varphi(x), \tag{55}$$

де

$$F(\varphi)(x) = \int_{E^n} \varphi(u) e^{iux} du \tag{56}$$

— перетворення Фур'є функції $\varphi(x)$. Якщо функції f і g належать простору L_2 , то (див., наприклад, [7, с. 126]) для всіх дійсних x справедлива рівність

$$(f * g)(x) = F^{-1}(F(f)F(g))(x). \tag{57}$$

Можна довести, що аналогічна рівність справедлива для функцій $f \in L_2^n$, $g \in L_2^n$ і для всіх $x \in E^n$. Оскільки при $\bar{y} > \bar{0}$ функція $\varphi(\bar{y}) = \sum_{i=1}^k y_i$ задовільняє умови леми 2, з (48), (49) випливає, що

$$P_{\bar{y}^k}^n(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-\sum_{i=1}^k y_i |u|} e^{-iux} du, \quad W_{\bar{y}^k}^n(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-\sum_{i=1}^k y_i |u|^2} e^{-iux} du \tag{58}$$

— відповідно дельтаподібні ядра Абелля — Пуассона і Гаусса — Вейєрштрасса. Далі, оскільки функції $e^{-\sum_{i=1}^k y_i |u|}$ і $e^{-\sum_{i=1}^k y_i |u|^2}$ належать простору L_2^n , з (58), використовуючи (47), (57), для всіх $x \in E^n$ одержуємо

$$\left(P_{\bar{y}^k}^n * W_{\bar{y}^k}^n \right)(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} e^{-\sum_{i=1}^k y_i (|u| + |u|^2)} e^{-iux} du \quad (59)$$

на підставі наслідку 2 функція $\left(P_{\bar{y}^k}^n * W_{\bar{y}^k}^n \right)(x)$ є невід'ємним дельтаподібним ядром.

Доведемо леми 4, 5, за допомогою яких можна будувати дельтаподібні ядра, використовуючи дельтаподібні ядра з меншим числом змінних.

Лема 4. *Нехай $\bar{y}^m = (y_1, \dots, y_m)$, $\bar{y}^{k-m} = (y_{m+1}, \dots, y_k)$ — вектори з невід'ємними координатами i . $\bar{y}^m > \bar{0}$, або $\bar{y}^{k-m} > \bar{0}$, $K_{\bar{y}^m}^n(x) = K(x, \bar{y}^m)$, $I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x) = I(x, \bar{y}^{k-m})$ — дельтаподібні ядра, задані відповідно на $\Pi_{n,m}^+$ і $\Pi_{n,k-m}^+$, де $1 \leq m \leq k-1$. Тоді згортка цих дельтаподібних ядер є дельтаподібним ядром, заданим на $\Pi_{n,k}^+$, тобто функція $I_{\bar{y}^k}^n(x) = \left(K_{\bar{y}^m}^n * I_{\bar{y}^{k-m}}^n \right)(x)$ — дельтаподібне ядро. При цьому якщо $\bar{y}^m = \bar{0}$ або $\bar{y}^{k-m} = \bar{0}$, то відповідно $I_{\bar{y}^k}^n(x) = I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x)$ і $I_{\bar{y}^k}^n(x) = K_{\bar{y}^m}^n(x)$.*

Доведення. Оскільки $K_{\bar{y}^m}^n(x)$ і $I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x)$ — дельтаподібні ядра, то з (9), (11) випливає

$$\int_{E^n} K_{\bar{y}^m}^n(x) dx = \int_{E^n} I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x) dx = 1,$$

$$\lim_{\bar{y}^m \rightarrow \bar{0}^m + \bar{0}^m} \int_{|x| > \eta} \left| K_{\bar{y}^m}^n(x) \right| dx = \lim_{\bar{y}^{k-m} \rightarrow \bar{0}^{k-m} + \bar{0}^{k-m}} \int_{|x| > \eta} \left| I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x) \right| dx = 0.$$

В подальшому доведення проводиться аналогічно доведенню леми 3. Потрібно тільки замінити ядра $(I^1)_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $(I^2)_{\bar{y}^k}^n(x)$ відповідно ядрами $K_{\bar{y}^m}^n(x)$ і $I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x)$, норми

$$\left\| (I^1)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{1^n M_k}, \quad \left\| (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{1^n M_k}, \quad \left\| (I^1)_{\bar{y}^k}^n * (I^2)_{\bar{y}^k}^n \right\|_{1^n M_k}$$

відповідно нормами

$$\left\| K_{\bar{y}^m}^n \right\|_{1^n M_m}, \quad \left\| I_{\bar{y}^{k-m}}^n \right\|_{1^n M_{k-m}}, \quad \left\| K_{\bar{y}^m}^n * I_{\bar{y}^{k-m}}^n \right\|_{1^n M_k}.$$

Відмітимо, що згортка двох невід'ємних дельтаподібних ядер $K_{\bar{y}^m}^n(x)$ і $I_{\bar{y}^{k-m}}^n(x)$ є невід'ємним дельтаподібним ядром.

Наслідок 3. *Якщо функції $I_{y_i}^n(x)$, де $i = 1, 2, \dots, k$ — дельтаподібні ядра, визначені на $\Pi_{n,1}^+$, то їх згортка — дельтаподібне ядро, визначене на $\Pi_{n,k}^+$, тобто функція*

$$I_{\bar{y}^k}^n(x) = \left(I_{y_1} * (I_{y_2} * \dots * (I_{y_{k-1}} * I_{y_k})) \right)(x) = \left(I_{y_1} * I_{y_2} * \dots * I_{y_{k-1}} * I_{y_k} \right)(x)$$

— дельтаподібне ядро. При цьому якщо $y_i = 0$, то $I_{\bar{y}^k}^n(x) = (I_{y_1} * \dots * I_{y_{i-1}} * I_{y_{i+1}} * \dots * I_{y_k})(x)$. Якщо

$$P_{y_i}^n(x) = \frac{y_i \Gamma((n+1)/2) \pi^{-(n+1)/2}}{(y_i^2 + |\bar{x}|^2)^{(n+1)/2}},$$

$$W_{y_j}^n(x) = (4\pi y_j)^{-n/2} e^{-|x|^2/4y_j}$$

— дельтаподібні ядра Абелля – Пуассона, Гаусса – Вейєрштрасса (58), визначені на $\Pi_{n,1}^+$, то за наслідком 3, функції

$$(P_{y_1}^n * \dots * P_{y_k}^n)(x), \quad (W_{y_1}^n * \dots * W_{y_k}^n)(x), \quad (P_{y_1}^n * \dots * P_{y_m}^n * W_{y_{m+1}}^n * \dots * W_{y_k}^n)(x)$$

— невід'ємні дельтаподібні ядра, визначені на $\Pi_{n,k}^+$. Оскільки при $y_k > 0$ функції $e^{-y_j|u|}$, $e^{-y_j|u|^2}$ належать простору L_2^n , то, використовуючи (57), (58), маємо

$$\begin{aligned} P_{\bar{y}^k}^n(x) &= (P_{y_1}^n * \dots * P_{y_k}^n)(x), \quad W_{\bar{y}^k}^n(x) = (W_{y_1}^n * \dots * W_{y_k}^n)(x), \\ &(P_{y_1}^n * \dots * P_{y_m}^n * W_{y_{m+1}}^n * \dots * W_{y_k}^n)(x) = \\ &= \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} \exp \left(- \left(\sum_{j=1}^m y_j |u| + \sum_{j=m+1}^k y_j |u|^2 \right) \right) e^{-iux} du. \end{aligned}$$

Лема 5. Якщо функції $(I^i)_{\bar{y}^k}(x_i)$ — дельтаподібні ядра, задані на $\Pi_{1,k}^+$, то функція

$$I_{\bar{y}^k}^n(x) = \prod_{i=1}^n (I^i)_{\bar{y}^k}(x_i)$$

— дельтаподібне ядро, задане на $\Pi_{n,k}^+$.

Наслідок 4. Якщо дельтаподібні ядра $(I^i)_{\bar{y}^k}(x_i)$ невід'ємні, то дельтаподібне ядро

$$I_{\bar{y}^k}^n(x) = \prod_{i=1}^n (I^i)_{\bar{y}^k}(x_i)$$

— невід'ємне.

Лема 6. Нехай функції $\varphi_i(\bar{y}) = \varphi_i(y)$, $i = \overline{1, n}$, задовольняють умови леми 2, функція $I(|x|)$ абсолютно інтегровна на всій дійсній осі i

$$\int_{-\infty}^{\infty} I(|x|) dx = 2 \int_0^{\infty} I(|x|) dx = 1. \quad (60)$$

Тоді функція

$$I_{\varphi(y)}^n(x) = \frac{\Gamma(n/2) I \left(\left(\sum_{i=1}^n (x_i / \varphi_i(y))^2 \right)^{1/2} \right)^{1/2}}{\pi^{n/2} \prod_{i=1}^n \varphi_i(y) \left(\left(\sum_{i=1}^n (x_i / \varphi_i(y))^2 \right)^{1/2} \right)^{(n-1)/2}} \quad (61)$$

ϵ дельтаподібним ядром, визначеним на $\Pi_{n,k}^+$, де $\Gamma(\alpha)$ — гамма-функція Ейлера.

Доведення. Позначимо

$$\mu(y) = \max_{i=1,n} \{\varphi_i(y)\} \quad \text{і} \quad Q_{\eta/\mu(y)}^n = \left(-\frac{\eta}{\mu(y)}, \frac{\eta}{\mu(y)} \right)^n \subset E^n$$

— n -вимірний куб у просторі E^n . Тоді з співвідношення (39) випливає, що

$$E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n \subseteq E^n / Q_{\eta/\mu(y)}^n. \quad (62)$$

З (61), використовуючи заміну змінних, (62) і враховуючи, що функції $\varphi_i(y)$ додатні, одержуємо

$$\begin{aligned} & \int_{E^n} I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x) dx = \\ & = \frac{\Gamma(n/2)}{\pi^{n/2}} \int_{E^n} \frac{I\left(\left(\sum_{i=1}^n (x_i / \varphi_i(y))^2\right)^{1/2}\right)}{\left(\left(\sum_{i=1}^n (x_i / \varphi_i(y))^2\right)^2\right)^{(n-1)/2}} d\left(\frac{x_1}{\varphi_1(y)}\right) \dots d\left(\frac{x_n}{\varphi_n(y)}\right) = \\ & = \frac{\Gamma(n/2)}{\pi^{n/2}} \int_{E^n} \frac{I(|u|)}{|u|^{n-1}} du, \quad \int_0^\infty |I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)| dx = \frac{\Gamma(n/2)}{\pi^{n/2}} \int_{E^n} \frac{|I(|u|)|}{|u|^{n-1}} du, \end{aligned} \quad (63)$$

$$\begin{aligned} & \int_{E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n} |I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)| dx = \frac{\Gamma(n/2)}{\pi^{n/2}} \int_{E^n / Q_{\eta/\bar{\varphi}}^n} \frac{|I(|u|)|}{|u|^{n-1}} du \leq \\ & \leq \frac{\Gamma(n/2)}{\pi^{n/2}} \int_{E^n / Q_{\eta/\mu(y)}^n} \frac{|I(|u|)|}{|u|^{n-1}} du, \end{aligned} \quad (64)$$

де η — довільне додатне число. Переходячи в (63), (64) до узагальненої полярної системи координат (див., наприклад, [9, с. 401 – 403]) і використовуючи (60), маємо

$$\int_{E^n} I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x) dx = 2 \int_0^\infty I(r) dr = 1, \quad \int_{E^n} |I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)| dx = 2 \int_0^\infty |I(r)| dr < \infty, \quad (65)$$

$$\int_{E^n / Q_{\eta}^n} |I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)| dx \leq 2 \int_{\eta/\mu(y)}^\infty |I(r)| dr. \quad (66)$$

З (37) випливає, що для кожного $\eta > 0$, $\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \mu(\bar{y}) = \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \mu(y) = 0$. Тому з (65), (66) отримуємо

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{E^n / Q_{\eta}^n} |I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)| dx = 0. \quad (67)$$

З (65) – (67) і означення дельтаподібного ядра випливає, що функція $I_{\bar{\varphi}(y)}^n(x)$ — дельтаподібне ядро. Лему б доведено.

Наслідок 5. Якщо функції $I(|x|)$ і $\varphi_1(y) = \varphi_2(y) = \dots = \varphi_n(y) = \varphi(y)$ задовільняють умови леми 6, то функція

$$I_{\varphi(y)}^n(x) = \frac{\Gamma(n/2)I(|x|/\varphi(y))}{\pi^{n/2}\varphi(y)|x|^{n-1}} \quad (68)$$

є дельтаподібним ядром, визначеним на множині $\Pi_{n,k}^+$.

Оскільки, згідно з (44), функція

$$P(x) = \frac{1}{\pi(1+x^2)}$$

задовільняє умови наслідку 5, то з (44), (68) випливає, що функція

$$(P_1)_{\bar{y}^k}^n(|\bar{x}|) = \frac{\Gamma(n/2)\sum_{i=1}^k y_i \pi^{-n/2-1}}{|\bar{x}|^{n-1} \left(\left(\sum_{i=1}^k y_i \right)^2 + |\bar{x}|^2 \right)} = \frac{\Gamma(n/2)}{2\pi^{n/2+1}|\bar{x}|^{n-1}} \int_{-\infty}^{\sum_{j=1}^k y_j |t|} e^{-it|\bar{x}|} dt$$

— невід'ємне дельтаподібне ядро, визначене на $\Pi_{n,k}^+$.

Найскладнішим при встановленні дельтаподібності ядра є перевірка рівностей (10). Виявляється, що (10) буде істинною, якщо невід'ємна функція задовільняє (9) і є оберненим перетворенням Фур'є деякої функції.

Доведемо, що формулі (55) справедливі і випадку, коли обернене перетворення Фур'є $F^{-1}(\varphi)(x)$ належить простору L_p^n , $1 \leq p \leq 2$. Якщо $p = 1$, то (див., наприклад, [6, с. 8]) перетворення Фур'є $F(F^{-1}(\varphi))(x)$ функції $F^{-1}(\varphi)$ є рівномірно неперервною і обмеженою функцією на E^n і $\lim_{|x| \rightarrow \infty} F(F^{-1}(\varphi))(x) = 0$.

Якщо ж $1 < p \leq 2$, то, за теоремою Хаусдорфа – Юнга (див., наприклад, [6, с. 201]) функція $F(F^{-1}(\varphi))$ належить простору L_q^n , де $1/p + 1/q = 1$. Отже, якщо $1 \leq p \leq 2$, то функції φ і $F(F^{-1}(\varphi))$ локально абсолютно інтегровні на E^n . Відомо (див., наприклад, [10, с. 16]), що формулі (55) справедливі для кожної узагальненої функції φ в розумінні рівності узагальнених функцій. Отже, враховуючи локально абсолютно інтегровність функцій φ і $F(F^{-1}(\varphi))$, внаслідок леми Дюбуа – Реймона [10, с. 95, 96], майже при кожному $x \in E^n$ рівності (55) справедливі для функцій, перетворення Фур'є яких належить простору L_p^n , де $1 \leq p \leq 2$.

Нехай далі на $\Pi_{n,k}^+$ задані функції

$$\Psi(|u_1|, \dots, |u_n|, y_1, \dots, y_k) = \Psi_{\bar{y}^k}^n(|u_1|, \dots, |u_n|) = \Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|),$$

$$\begin{aligned} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) &= F^{-1}(\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|))(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|) e^{-iu \cdot x} du = \\ &= \frac{1}{\pi^n} \int_0^\infty \dots \int_0^\infty \Psi_{\bar{y}^k}^n(u) \prod_{i=1}^n \cos u_i x_i du_1 \dots du_n. \end{aligned} \quad (69)$$

Якщо вважати, що при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ належить простору L^n , то з (55) випливає, що майже при кожному $x \in E^n$

$$F(F^{-1}(\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)))(x) = F^{-1}(F(\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)))(x) = \Psi_{\bar{y}^k}^n(|x|), \quad (70)$$

функція $F(F^{-1}(\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)))(x)$ рівномірно неперервна і обмежена на E^n і

$$\lim_{|x| \rightarrow \infty} F\left(F^{-1}\left(\psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)\right)\right)(x) = 0.$$

Тому з (70) випливає, що функція $\psi_{\bar{y}^k}^n(|x|)$ рівномірно неперервна і обмежена майже при всіх $x \in E^n$. Оскільки функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x) = F^{-1}\left(\psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)\right)(x)$ не змінюється при зміні значень функції $\psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)$ на множині лебегової міри нуль простору E^n , можна вважати, що при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ функція $\psi_{\bar{y}^k}^n(|x|)$ рівномірно неперервна і обмежена на E^n ,

$$\lim_{|x| \rightarrow \infty} \psi_{\bar{y}^k}^n(|x_1|, \dots, |x_n|) = 0 \quad (71)$$

і рівність (70) справедлива при всіх $x \in E^n$. З (9), (70), (71) випливає, що для того, щоб функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ була дельтаподібним ядром, необхідно, щоб при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ функція $\psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)$ була рівномірно неперервною і обмеженою на E^n , виконувалась (71) і

$$F\left(F^{-1}\left(\psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)\right)\right)(\bar{0}) = \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) dx = \psi_{\bar{y}^k}^n(0) = 1. \quad (72)$$

Розглянемо допоміжні твердження про згортку перетворень Фур'є.

Відомо (див., наприклад, [6, с. 9]), що перетворення Фур'є згортки абсолютно інтегровних функцій дорівнює добутку перетворень Фур'є цих функцій. Це твердження має таке узагальнення.

Лема 7. *Нехай функція $g \in L^n$, а $\varphi \in L_p^n$ і $1 \leq p \leq 2$. Тоді майже для всіх $x \in E^n$*

$$F(g * \varphi)(x) = \int_{E^n} (g * \varphi)(t) e^{itx} dt = F(g)(x)F(\varphi)(x). \quad (73)$$

Якщо функція $F(g)(x)F(\varphi)(x)$ належить простору L_q^n і $1 \leq q \leq 2$, то майже для всіх $x \in E^n$

$$(g * \varphi)(x) = F^{-1}(F(g)F(\varphi))(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} F(g)(t)F(\varphi)(t) e^{-itx} dt. \quad (74)$$

Якщо ж функція $F(g)(x)F(\varphi)(x)$ належить простору L^n , то функція $(g * \varphi)(x)$ обмежена і рівномірно неперервна на E^n , рівність (74) справедлива при всіх $x \in E^n$ і $\lim_{|x| \rightarrow \infty} (g * \varphi)(x) = 0$.

Доведення. Рівність (73) випливає з теореми 2.6 (див., наприклад, [6, с. 27]).

Якщо функція $F(g)(x)F(\varphi)(x)$ належить простору L_q^n і $1 \leq q \leq 2$, то з (73), в силу (55), майже для всіх $x \in E^n$ справедлива рівність (74). Якщо ж функція $F(g)(x)F(\varphi)(x)$ належить простору L^n , то функція $F^{-1}(F(g)F(\varphi))(x)$ обмежена і рівномірно неперервна на E^n і

$$\lim_{|x| \rightarrow \infty} F^{-1}(F(g)F(\varphi))(x) = 0.$$

Оскільки $g \in L^n$, а $\varphi \in L_p^n$, то (див., наприклад, [6, с. 9]) функція $(g * \varphi)(x) \in L_p^n$. Тому згідно з означенням рівності функцій у просторі L_p^n , $1 \leq p \leq \infty$, на підставі справедливості майже скрізь (74), можна вважати, що функція $(g * \varphi)(x)$

$* \varphi)(x)$ обмежена і рівномірно неперервна на E^n , а (74) справедлива при всіх $x \in E^n$ і $\lim_{|x| \rightarrow \infty} (g * \varphi)(x) = 0$. Лему 7 доведено.

Лема 8. Нехай функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x) = F^{-1}(\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|))(x)$ належить простору $L_1^n M_k = L^n M_k$ (7), функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)$ обмежена на $\Pi_{n,k}^+$ і для кожного $u \in E^n$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|) = 1. \quad (75)$$

Тоді для кожної функції $\varphi \in L^n$, перетворення Фур'є якої $F(\varphi) \in L^n$,

$$\int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi(x) dx = \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|) F^{-1}(\varphi)(u) du, \quad (76)$$

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi(x) dx = \varphi(0). \quad (77)$$

Доведення. Оскільки при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ належить простору L^n , а функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|)$ обмежена на E^n , то з (70) випливає, що $F(\Psi_{\bar{y}^k}^n(x))(t) = \Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|)$ обмежена на E^n . Тому на підставі того, що функція $F(\varphi) \in L^n$, функція $F(\varphi)(t) F(\Psi_{\bar{y}^k}^n(x))(t) = F(\varphi)(t) \Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|)$ при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ належить простору L^n . Отже, за лемою 7, при кожному $\bar{y} > \bar{0}$ функція $(\Psi_{\bar{y}^k}^n * \varphi)(x)$ обмежена і рівномірно неперервна на E^n і при всіх $x \in E^n$

$$(\Psi_{\bar{y}^k}^n * \varphi)(x) = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_{E^n} F(\varphi)(t) \Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|) e^{-itx} dt. \quad (78)$$

З (78), використовуючи заміну змінних і (47), маємо

$$(\Psi_{\bar{y}^k}^n * \varphi)(x) = \int_{E^n} F^{-1}(\varphi)(t) \Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|) e^{-itx} dt. \quad (79)$$

З (79), враховуючи парність функції $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ по змінних t_1, \dots, t_n , одержуємо

$$\begin{aligned} (\Psi_{\bar{y}^k}^n * \varphi)(0) &= \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(-x) \varphi(x) dx = \\ &= \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi(x) dx = \int_{E^n} F^{-1}(\varphi)(t) \Psi_{\bar{y}^k}^n(|t|) dt, \end{aligned}$$

і рівність (76) доведено. Оскільки функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(|u|)$ обмежена на $\Pi_{n,k}^+$, а функція $F^{-1}(\varphi) \in L^n$, з (76), використовуючи теорему Лебега про граничний перехід під знаком інтеграла (див., наприклад, [5, с. 13]) і (75), маємо

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi(x) dx = \int_{E^n} F^{-1}(\varphi)(t) dt = F(F^{-1}(\varphi))(0) = \varphi(0).$$

Лему 8 доведено.

Відмітимо, що (76) випливає з (55) і формули множення (див., наприклад, [6, с. 15]).

Наслідок 6. Якщо виконуються умови леми 8, функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємна на $\Pi_{n,k}^+$ і

$$\Psi_{\bar{y}^k}^n(0) = 1, \quad (80)$$

то функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ — невід'ємне дельтаподібне ядро.

Доведення. З (72), (80) і означення дельтаподібного ядра випливає, що достатньо встановити, що для кожного $\eta > 0$ справедливі рівності (11), тобто

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{|x| > \eta} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) dx = 0. \quad (81)$$

Позначимо через $B_R^n = \{x \in E^n : |\bar{x}| < R\}$ і \bar{B}_R^n кулю і замкнену кулю з центром в початку координат радіуса R . На підставі (9) рівність (81) рівносильна рівності

$$\lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{\bar{B}_R^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) dx = 1. \quad (82)$$

Нехай $0 < a < \eta < b$. За лемою 1 [10, с. 87] існують нескінченно диференційовні фінітні функції $\varphi_1(x)$ і $\varphi_2(x)$, рівні відповідно нулю на множинах $E^n \setminus B_b^n$ і $E^n \setminus B_\eta^n$ і одиниці на множинах \bar{B}_η^n і \bar{B}_a^n , такі, що $0 \leq \varphi_1(x) \leq 1$ і $0 \leq \varphi_2(x) \leq 1$. Оскільки функція $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємна, то, використовуючи означення функцій $\varphi_1(x)$ і $\varphi_2(x)$, одержуємо

$$\begin{aligned} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_2(x) dx &= \int_{\bar{B}_\eta^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_2(x) dx \leq \int_{\bar{B}_\eta^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) dx \leq \\ &\leq \int_{\bar{B}_b^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_1(x) dx = \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_1(x) dx. \end{aligned} \quad (83)$$

Відомо (див., наприклад, [10, с. 88, 149, 159]), що перетворення Фур'є несکінченно диференційованої фінітної функції є абсолютно інтегровною функцією на E^n . Отже, функції φ_1 , $F(\varphi_1)$, φ_2 і $F(\varphi_2)$ абсолютно інтегровні на E^n , а функції $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\varphi_1(x)$, $\Psi_{\bar{y}^k}^n(x)$ і $\varphi_2(x)$ задовольняють умови леми 8. З (83), використовуючи (77) і означення функцій φ_1 і φ_2 , маємо

$$\begin{aligned} 1 = \varphi_2(0) &= \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_2(x) dx \leq \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{\bar{B}_\eta^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) dx \leq \\ &\leq \lim_{\bar{y} \rightarrow \bar{0}+0} \int_{E^n} \Psi_{\bar{y}^k}^n(x) \varphi_1(x) dx = \varphi_1(0) = 1. \end{aligned} \quad (84)$$

З (84) випливає (82), а отже, і (81), і наслідок б доведено.

Приклади періодичних дельтаподібних ядер можна наводити, знаючи приклади неперіодичних дельтаподібних ядер. Нехай

$$\tilde{g}(x) = \tilde{g}(\bar{x}) = \sum_{\bar{m} \in Z^n} g(\bar{x} - 2\pi\bar{m}) \quad (85)$$

— функція, яку називають 2π -періодичним аналогом функції $g \in L^n$, де

$$Z^n = \{\bar{m} = (m_1, \dots, m_n) \in E^n : m_i \in Z\} \quad (86)$$

— цілочислова решітка у просторі E^n . З [6, с. 280, 281] випливає, що функція \tilde{g} належить простору \tilde{L}^n і має ряд Фур'є

$$\sum_{\bar{m} \in Z^n} F^{-1}(g)(\bar{m}) e^{-i\bar{m}\bar{x}} \sim \tilde{g}(\bar{x}), \quad (87)$$

$$\|\tilde{g}\|_{\bar{l}^n} \leq \|g\|_{l^n}. \quad (88)$$

Позначимо через $\{\pi^n - 2\pi\bar{m}\}$ зсуви куба $\pi^n = [0, 2\pi]^n$ на вектор $2\pi\bar{m}$ у просторі E^n . Для різних векторів $\bar{m} \in Z^n$ множини $\{\pi^n - 2\pi\bar{m}\}$ попарно не перетинаються і

$$\bigcup_{\bar{m} \in Z^n} \{\pi^n - 2\pi\bar{m}\} = E^n. \quad (89)$$

Якщо $g(x) \geq 0$, то почленно інтегруючи ряд (85), що можливо на підставі (88), і використовуючи заміну змінних і (89), маємо

$$\begin{aligned} \|\tilde{g}\|_{\bar{l}^n} &= \int_{\pi^n} \sum_{\bar{m} \in Z^n} g(\bar{x} - 2\pi\bar{m}) dx = \sum_{\bar{m} \in Z^n} \int_{\pi^n} g(\bar{x} - 2\pi\bar{m}) dx = \\ &= \int_{\bigcup_{\bar{m} \in Z^n} \{\pi^n - 2\pi\bar{m}\}} g(t) dt = \int_{E^n} g(t) dt = \|g\|_{l^n}. \end{aligned} \quad (90)$$

Періодичні аналоги функцій успадковують деякі властивості цих функцій.

Лема 9. *Нехай $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ — дельтаподібне ядро. Тоді його 2π -періодичний аналог $\tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x)$ (85) є також дельтаподібним ядром. Якщо ж $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємне і парне по змінній x_i , то таке ж і ядро $\tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x)$.*

Доведення. З (85) випливає

$$\tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x) = \tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(\bar{x}) = \sum_{\bar{m} \in Z^n} I_{\bar{y}^k}^n(\bar{x} - 2\pi\bar{m}). \quad (91)$$

Якщо $I_{\bar{y}^k}^n(x)$ — невід'ємне і парне по змінній x_i , то з (91) випливає, що функція $\tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x)$ невід'ємна і парна по змінній x_i . З (88) і означення (7) маємо

$$\left\| \tilde{I}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\bar{l}^n M_k} = \sup_{\bar{y} > 0} \left\| \tilde{I}_{\bar{y}^k}^n \right\|_{\bar{l}^n} \leq \sup_{\bar{y} > 0} \left\| I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{l^n} = \left\| I_{\bar{y}^k}^n \right\|_{l^n M_k}. \quad (92)$$

Як і при доведенні (90), використовуючи (9), одержуємо

$$\int_{\pi^n} \tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x) dx = \int_{\pi^n} I_{\bar{y}^k}^n(x) dx = 1. \quad (93)$$

Позначимо через $B_\Delta^\pi = \{x \in E^n : 0 < \Delta < |x| \leq \pi\}$ підмножини простору E^n , а через $\{B_\Delta^\pi - 2\pi\bar{m}\}$ — зсуви цих підмножин на вектор $2\pi\bar{m}$. Для різних векторів $\bar{m} \in Z^n$ підмножини $\{B_\Delta^\pi - 2\pi\bar{m}\}$ попарно не перетинаються і

$$\bigcup_{\bar{m} \in Z^n} \{B_\Delta^\pi - 2\pi\bar{m}\} \subset \{x \in E^n : |x| > \Delta > 0\}. \quad (94)$$

З (91), використовуючи заміну змінних і (94), маємо

$$\begin{aligned} \int_{\Delta < |x| \leq \pi} \left| \tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx &\leq \sum_{\bar{m} \in Z^n} \int_{\Delta < |x| \leq \pi} \left| I_{\bar{y}^k}^n(\bar{x} - 2\pi\bar{m}) \right| dx = \\ &= \int_{\bigcup_{\bar{m} \in Z^n} \{B_\Delta^\pi - 2\pi\bar{m}\}} \left| I_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx \leq \int_{|x| > \Delta} \left| I_{\bar{y}^k}^n(x) \right| dx. \end{aligned} \quad (95)$$

3 (11), (93) і (95) випливає, що функція $\tilde{I}_{\bar{y}^k}^n(x)$ — дельтаподібне ядро, і лему 9 доведено.

Якщо $\phi(\bar{y}) = 1/n$, де n — довільне натуральне число, то за лемою 9, 2π -періодичний аналог узагальненого ядра Фейера (50), згідно з рівностями (55), (72), (87), перетворюється в добре відоме дельтаподібне тригонометричне ядро Фейера, тобто

$$\tilde{F}_{1/n}(x) = \left(\frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n (1 - k/n) \cos kx \right) / \pi.$$

Відмітимо, що для кожного періодичного дельтаподібного ядра $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ існує неперіодичний аналог $K_{\bar{y}^k}^n(x)$. Дійсно, якщо функція $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$ — дельтаподібне ядро, то з (9), (11) випливає, що функція

$$K_{\bar{y}^k}^n(x) = \begin{cases} \tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x), & |x_i| \leq \pi; \\ 0, & |x_i| > \pi, i = \overline{1, n}, \end{cases}$$

— також дельтаподібне ядро, а з (85) — що для функції $K_{\bar{y}^k}^n(x)$ 2π -періодичним аналогом буде функція $\tilde{K}_{\bar{y}^k}^n(x)$.

1. *Функциональный анализ* (серия "Справочная математическая библиотека") / Под ред. С. Г. Крейна. — 2-е изд. — М.: Наука, 1972. — 544 с.
2. *Кусис П.* Введение в теорию пространств H_p : пер. с англ. — М.: Мир, 1984. — 368 с.
3. *Гарнетт Дж.* Ограниченные аналитические функции: пер. с англ. — М.: Мир, 1984. — 368 с.
4. *Рудин У.* Теория функций в поликруге. — М.: Мир, 1974. — 160 с.
5. *Бесов О. В., Ильин В. П., Никольский С. М.* Интегральные представления функций и теоремы вложения. — М.: Наука, 1975. — 480 с.
6. *Стейн И., Вейс Г.* Введение в гармонический анализ на евклидовых пространствах: пер. с англ. — М.: Мир, 1974. — 333 с.
7. *Никольский С. М.* Курс математического анализа: В 2-х т. — М.: Наука, 1973. — Т. 2. — 392 с.
8. *Ахиезер Н. И.* Лекции по теории аппроксимации. — М.: Наука, 1965. — 480 с.
9. *Фихтенгольц Г. М.* Курс дифференциального и интегрального исчисления: В 3-х т. — М.: Наука, 1966. — Т. 3. — 656 с.
10. *Владимиров В. С.* Уравнения математической физики. — 4-е изд. — М.: Наука, 1981. — 512 с.

Одержано 13.12.96